

TYCZEWSKI STANISŁAW (1907-1940)

Urodził się 4 listopada 1907 roku w Golejewie w powiecie rawickim, w rodzinie Jana i Anny z Łukowiaków. W latach 1923-1928 uczęszczał do Państwowego Seminarium Nauczycielskiego im. Stanisława Staszica w Rawiczu, gdzie uzyskał świadectwo dojrzałości i prawo nauczania w szkołach powszechnych. Był nauczycielem w Jeżewie w powiecie gostyńskim. Po maturze powołany do służby wojskowej, którą odbył od sierpnia 1928 roku do czerwca 1929 roku w batalionie Podchorążych Rezerwy Piechoty nr 7 w Śremie. Po niej został przeniesiony do rezerwy i przydzielony do 70. pułku piechoty w Pleszewie w stopniu kaprała podchorążego. W latach 1931, 1932 i 1934 odbywał ćwiczenia w tym pułku. W czerwcu 1933 roku został mianowany podporucznikiem w korpusie osobowym oficerów piechoty ze starszeństwem od 1 stycznia 1933 roku. Ćwiczenia na stanowisku dowódcy plutonu karabinów maszynowych odbył w 55. pułku piechoty w Lesznie w 1938 roku.

Zmobilizowany został w końcu sierpnia 1939 roku do ośrodka zapasowego 14. Dywizji Piechoty w Kutnie. Według pierwotnych zamiarów ośrodek miał być ewakuowany za Bug i wejść w skład Samodzielnej Grupy Operacyjnej „Polesie”. Transport z ludźmi i sprzętem odjechał z Poznania 28 sierpnia i, atakowany z powietrza przez lotnictwo niemieckie, dotarł do rejonu zakwaterowania. 4 września bataliony ośrodka rozpoczęły marsz w kierunku Warszawy i dalej przez Mińsk Mazowiecki do Chełma, gdzie była stacja zborna, w której formowano nowe oddziały, mające zasilić wojska walczące na froncie. Sytuacja uległa całkowitej zmianie po inwazji sowieckiej 17 września. Bataliony ośrodka, dowodzone przez mjr. Adama Solarskiego, odeszły na zachód, w kierunku Kraśnobrodu, następnie skierowały się na południe wykorzystując lukę między cofającymi się wojskami niemieckimi a następującymi jednostkami sowieckimi, ale 28 września zostały otoczone pod Tarnogradem i wzięte do niewoli. Rosjanie zwolnili szeregowców, natomiast zatrzymanych oficerów przewieźli przez Tłoczyska i Szepietówkę do Tiotkina, a 3 listopada do Kozielska i Starobielska. Ppor. Tyczewski został osadzony w Starobielsku. W spisie oficerów z tego obozu ma numer 3397. Wiosną 1940 roku został wywieziony do Charkowa i zastrzelony w budynku UNKWD, a jego zwłoki wrzuciono do zbiorowego dołu w podmiejskim lesie.

Był żonaty, miał dwoje dzieci.

CAW Ap. 1432; M. Walczak, *Nauczyciele wielkopolscy*, Poznań 1974, s. 174; P. Bauer, J. Zielonka, *Żołnierska droga przez mękę*, Kościan 1990, s. 49; J. Zielonka, *Gostyński cień katyńskiego krzyża* „Gazeta Gostyńska” 1990, nr 2, s. 6; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 504; F. Glura: *Z dziejów szkolnictwa i oświaty w Gostyńskim*, Gostyń 1993, s. 7; W. Śmigielski, *Gostyńska lista katyńska*, „Gazeta Gostyńska” 1994 nr 19, s. 33; M. Walczak, *Ludzie nauki i nauczyciele polscy*, Warszawa 1995, s. 715; T. Karska-Kraski, *Straty korpusu oficerskiego*, Londyn 1996, s. 448; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 377; *Rozstrzelani w Charkowie*, Warszawa 1966, s. 204; T. Mikulski, *Biogramy jeńców*, Wrocław 1999, s. 440 (fot.); *Charków: księga cmentarna*, Warszawa 2003, s. 570 (fot.); W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 97-98.